

"Conectați la viitoarele interese veșnice"

Marti, 20 noiembrie 2007

Gili Cârstea

De ce preotul de la templu nu a recunoscut pe Mesia în pruncul Isus? De ce Simeon a înțeles, iar preotul nu? Sora White face o comparație între acel caz și ceea ce s-a întâmplat la Minneapolis.

Vorbind în fața conducătorilor bisericii, ea citează versetele referitoare la revărsarea Duhului Sfânt la Cincizecime, apoi continuă:

"Acum, fraților, noi putem primi binecuvântarea despre care se vorbește aici atunci când venim la Dumnezeu cu toată inima, când o golim de orice fel de prejudecată, îndoială și necredință; atunci putem aștepta Duhul lui Dumnezeu. Dar avem cazul prezentării pruncului Isus la templu, despre care v-am vorbit într-o dimineață. Preotul L-a luat în brațe, dar nu a văzut nimic deosebit. Dumnezeu nu i-a vorbit, spunând: 'Aceasta este mângâierea lui Israel.' Dar imediat cum Simeon a intrat, Duhul lui Dumnezeu l-a călăuzit, și deoarece el era sub influența Lui, vede Copilul în brațele mamei Lui, observă că familia era săracă, dar când ia copilul în brațe Dumnezeu îi spune: 'Aceasta este mângâierea lui Israel.'

"Avem aici două personaje deosebite. Preotul oficiar nu L-a recunoscut; dar iată pe cineva care L-a recunoscut, deoarece se afla într-o poziție de unde putea discerne lucrurile spirituale. El trăia într-o legătură vie cu Dumnezeu. El trăia conectat la viitoarele interese veșnice, și de aceea a recunoscut pe Duhul lui Dumnezeu."

Și acum urmăriți aplicația pe care o face ea:

"Cum este în cazul nostru? Știm că Duhul lui Dumnezeu a fost cu noi. Știm că El a fost mereu la întâlnirile noastre. Nu avem nicio îndoială că Domnul a fost cu fratele Waggoner în timp ce vorbea ieri. Nu avem nicio îndoială despre acest lucru. Nu am nicio îndoială că puterea lui Dumnezeu în măsură bogată plutea deasupra noastră, când totul era pentru mine lumină în Domnul la întâlnirea de ieri seară. Dacă ar fi avut loc o deschidere a inimii spre a-l permite lui Isus să intre, am fi avut un timp foarte prețios. Nu am nicio îndoială despre acest lucru.

"Totul depinde de ce fel de spirit ne aduce la investigarea Scripturilor. Dacă venim cu un spirit umil, dispus să învețe, cu inimile golite de prejudecăți, nu spre a aduce Scriptura la ideile noastre, ci spre a aduce ideile noastre la Scriptură, atunci vom înțelege învățătura. Dar

permiteți-mi să vă spun, fraților, dacă ați avea discernământ ați înțelege unde lucrează Dumnezeu. Nu aveți nevoie de minuni, deoarece ați văzut că minunile nu au ajutat deloc pe iudei. Ele erau făcute chiar sub ochii lor, dar nu i-au ajutat cu nimic."

Paralela devine și mai evidentă. Ascultați urmarea:

"Dacă ne așezăm într-o poziție din care nu putem recunoaște lumina sau soliile pe care Dumnezeu le trimite, ne aflăm în pericolul de a păcătui împotriva Duhului Sfânt. Începem să căutăm ceva, oricât de neînsemnat, de care să ne agățăm îndoielile și să aducem argumente. Chestiunea este următoarea: A trimis Dumnezeu adevărul? A ridicat Dumnezeu pe acești bărbați să proclame adevărul? Eu răspund, DA, Dumnezeu a trimis oameni care să ne aducă adevărul pe care nu l-am fi avut dacă nu trimitea Dumnezeu pe cineva să ni-l aducă. Dumnezeu mi-a dat lumină să văd unde este Spiritul Său, și prin urmare eu accept adevărul, și nu îndrăznesc să ridic mâna împotriva acestor persoane, deoarece ar fi împotriva lui Hristos, care trebuie recunoscut în mesagerii Săi" (The EGW 1888 Materials, vol. 2, p. 606-609).

Cu toată modestia care a caracterizat-o de-a lungul întregii ei slujiri, Ellen White se vede obligată acum să spună bisericii că istoria cu Pruncul de la templu s-a repetat la, și după, Minneapolis. Ei, oficialii bisericii, au ținut în brațe începutul Ploii Târzii și al Marii Strigări, dar n-au văzut în el nimic special, pe când ea, ca și Simeon, a înțeles imediat că aici este lumina îngerului a cărui slavă va umple tot pământul.

Dumnezeu nu a vorbit delegaților din 1888, spunându-le: "Iată solia îngerului din Apocalips 18 în stadiul ei inițial," așa cum nu a spus nici preotului de la templu: "Iată mângâierea lui Israel." De ce așa? Face Dumnezeu favoritisme? Nicidecum. Lumina a strălucit egal deasupra tuturor, dar nu au putut-o înțelege decât cei care erau conectați la viitoarele interese veșnice. În timp ce delegații din 1888 zâmbeau batjocoritor în timpul prezentărilor lui Waggoner și Jones, sora White asculta cu atenție și rostea uneori: "Fraților, aici este mare lumină."

Cele două categorii se păstrează până în zilele noastre. În timp ce "preoții oficanți" nu văd nimic special în "începutul Marii Strigări," bătrâni slujitori ai poporului nostru, precum Short, Wieland sau Douglass au auzit glasul care a spus: "Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul."

De ce ei și ceilalți nu? Răspunsul inspirat este evident: Ei sunt "conectați la viitoarele interese veșnice," mai interesați de onoarea lui Dumnezeu în marea controversă decât de salvarea propriei lor persoane.